



## PARAULA I VIDA

# Tenir cura de la Casa Comuna (I)



Tenir cura de la Casa Comuna és un compromís per als cristians. L'encíclica del Papa Francesc *Laudato Si'* del 2015 ha suposat una autèntica revolució en el compromís evangèlic dels cristians de treballar contra el canvi climàtic. I tenir cura de la Terra com la casa de tots, és, en si mateix, un mandat evangèlic. Ja el 1971, Sant Pau VI a la seva carta apostòlica *Octogesima adveniens* denunciava que la degradació ecològica era conseqüència de l'activitat descontrolada de l'ésser humà; Sant Joan Pau II, que va abordar des del començament del seu pontificat les qüestions relatives a l'ecologia i al medi ambient, va declarar Sant Francesc d'Assís el 1979, «patró celestial de l'ecologia»; i Benet XVI, a la seva encíclica *Caritas in Veritate* exposava la necessitat que l'Església i tota la societat caminessin cap a una «ecologia humana».

Als nostres dies, els signes d'alerta cada vegada són més dramàtics. L'opinió pública que és especialment sensible a aquest problema i la unanimitat de la comunitat científica han portat l'Església a fer un pas endavant i a mobilitzar-se també de forma molt directa, amb nombroses accions contra el canvi climàtic, que afecta especialment les persones més empobrides. Perquè «escotar el crit de la Terra és escotar el crit dels pobres», diu el Papa Francesc a *Laudato Si'*. Caldria que tots, però especialment les institucions catòliques que treballen en l'àmbit del desenvolupament, la justícia social, l'educació i la promoció humana, s'unissin per tenir veu pròpia i per fer accions conjuntes. Deixant-se ajudar per experts en l'àmbit de la filosofia, la ciència, l'educació o l'economia per

abordar 3 qüestions fonamentals: l'ecologia integral des de la perspectiva de la Doctrina Social de l'Església; les inversions ètiques i el canvi climàtic; i l'educació com a motor del canvi social.

Són molts els qui proposen, en la línia de la *Laudato Si'*, que es mantingui unit el clam de la Terra amb el clam dels pobres, per elaborar una proposta econòmica i un estil de vida nous, que es tradueixin en un canvi dels hàbits de consum i de les relacions econòmiques. Cal realitzar una acció integral que impliqui una gran feina en l'àmbit de l'educació per evitar caure en determinades propostes antinatalistes o que promouen un discutit capitalisme verd o ecocapitalisme que es converteixi en el sistema dominant. No només es tracta d'avançar en les contribucions de l'Acord climàtic de París (2015) sinó també d'ampliar el nombre d'estats per contenir l'escalfament global.

El treball de *Caritas Internationalis* en aquest àmbit va unit, des de fa molt de temps, a fer justícia als més pobres a través de projectes com l'agroecologia. Aquest compromís es va veure reforçat amb el Sínode de l'Amazònia (2019), on es va fer una crida a la justícia i al respecte per les poblacions més vulnerables.

No obstant això, l'actual context polític internacional no és precisament favorable, ja que molts països s'estan fent enrere i estan actuant només mirant el seu propi interès i no el general. No obstant això, podem ser esperançats perquè alguna cosa està canviant arreu del món.

† Joan-Enric Vives  
Arquebisbe d'Urgell

## ACTUALITAT

# Festa del Corpus a la diòcesi



El diumenge 19 de juny, a totes les parròquies del Bisbat, es va celebrar amb solemnitat la festa tan tradicional del Corpus Christi i manifestació de fe popular en la seva presència real que ens acompanya. A moltes parròquies va tenir lloc un acte eucarístic o una processó pels carrers dels pobles, prolongació de l'Eucaristia. A la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, l'Arquebisbe Joan-Enric, acompanyat del Vicari general i Rector, Mn. Ignasi Navarri, de Mn. David Codina i del Diaca permanent, Mn. Antoni Serra, i els seminaristes, el Director de Càritas d'Urgell, i els fidels assistents, va presidir al migdia la solemne Eucaristia i la processó que va sortir del temple catedralici fins arribar a la plaça dels Oms, centre neuràlgic de la ciutat, on hi van participar un bon grup d'infants que enguany havien rebut la seva Primera Comunió, i pels Armats de la ciutat que van acompanyar el Cos del Senyor en processó amb els seus tocs.

## APUNTS PER A L'ANÀLISI

# Testimoni i mestratge dels pares

«Fa uns dies, passant davant l'habitació del meu germà, vaig veure que tenia la porta oberta. M'hi vaig apropar. El meu germà de nou anys, amb el pijama posat, estava agenollat al peu del seu llit, la mirada fixa en una creu de sant Francesc. Esgranava el parenostre. No em va veure. Vaig restar silenciós. Seguí l'avemaria i el glòria. M'hi vaig afegir mentalment. També amb els llavis. Sense fer cap soroll. Veure i escoltar el meu germà petit m'omplí de joia. El pare i la mare em van ensenyar aquestes mateixes pregàries i em recomanaren que les resés, cada dia, agenollat al peu del

llit, mirant la creu. Encara ho faig. No sé agafar el son sense viure aquest moment pel Senyor». Qui parla així és un jove de vint-i-un anys, universitari. Forma part d'un grup de nois i noies que comparteixen les seves inquietuds. Volen seguir Jesús, conèixer-lo, estimar-lo. Volen apropar-lo a altres joves que busquin sentit a la vida.

La fidelitat d'aquests joves a la pregària és admirable i encomiable. Hi ha un detall, però, que no ens ha de passar per alt. El testimoni i el mestratge dels pares que esdevingué determinant en el moment de la iniciació d'aquest apropa-

ment al Senyor. Ensenyar a agenollar-se davant del Senyor, a reconèixer la seva grandesa i la nostra petitesa. «Lavors l'home es va agenollar i es prosternà per adorar el Senyor» (Gn 24,26). Alhora ensenyar a copsar la seva proximitat amorosa que ens fa dir: «Vosaltres, pregueu així: Pare nostre que estàs en el cel, santifica el teu nom» (Mt 6,8).

Pares i mares cristians que llegiu aquestes ratlles. Inicieu els vostres fills en la pregària, en el diàleg amb el Pare, a seguir els ensenyaments de Jesús, a deixar-se portar per l'Esperit. Feu-ho de manera senzilla, vivencial, en el dia a

dia. El temps de vacances és un bon moment: la benedicció i acció de gràcies abans dels àpats, amb la família asseguda entorn la taula, el passeig quan el sol es va ponent, l'anada a una ermita, el berenar en una font, la trobada d'amics amb els qui compartim la fe, en arribar al cim després d'una pujada més o menys complexa...

Tantes i tantes ocasions que són bones per testimoniar vivencialment: «A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén» (Fl 4, 20).

Enric Puig Jofra, SJ

## PALABRA Y VIDA

## Cuidar la Casa Común (I)

**C**uidar la Casa Común es un compromiso para los cristianos. La encíclica del Papa Francisco *Laudato Si'* de 2015 ha supuesto una auténtica revolución en el compromiso evangélico de los cristianos de trabajar contra el cambio climático. Y cuidar la Tierra como la casa de todos, es, en sí mismo, un mandato evangélico. Ya en 1971, San Pablo VI en su carta apostólica *Octogesima adveniens* denunciaba que la degradación ecológica era consecuencia de la actividad descontrolada del ser humano; San Juan Pablo II, que abordó desde el comienzo de su pontificado las cuestiones relativas a la ecología y al medio ambiente, declaró a San Francisco de Asís en 1979 como «patrono celestial de la ecología»; y Benedicto XVI, en su encíclica *Caritas in Veritate* exponía la necesidad de que la Iglesia y toda la sociedad caminasen hacia una «ecología humana». En nuestros días, los signos de alerta son cada vez más dramáticos. La opinión pública que es especialmente sensible a este problema así como la unanimidad de la comunidad científica han llevado a la Iglesia a dar un paso al frente y movilizarse también de forma muy directa, con numerosas acciones contra el cambio climático, que afecta especialmente a las personas más empobrecidas. Porque «escuchar el grito de la Tierra es escuchar el grito de los pobres», dice el Papa Francisco en *Laudato Si'*. Sería necesario que todos, pero especialmente las instituciones católicas que trabajan en el ámbito del desarrollo, la justicia social, la educación y la promoción humana, se uniesen para tener voz propia y para realizar acciones conjuntas. Dejándose ayudar por expertos en el ámbito de la filosofía, la ciencia, la educación o la economía, y así abordar 3 cuestiones fundamentales: la ecología integral desde la perspectiva de la Doctrina Social de la Iglesia; las inversiones éticas y el cambio climático; y la educación como motor del cambio social.

Son muchos los que proponen, en la línea de la *Laudato Si'*, que se mantenga unido el clamor de la Tierra con el clamor de los pobres, para elaborar una propuesta económica y un estilo de vida nuevos, que se traduzcan en un cambio de los hábitos de consumo y de las relaciones económicas. Se precisa una acción integral que implique un gran trabajo en el ámbito de la educación para evitar caer en determinadas propuestas antinatalistas o que promueven un discutido capitalismo verde o ecocapitalismo que se convierta en el sistema dominante. Se trata no sólo de avanzar en las contribuciones del Acuerdo climático de París (2015) sino también de ampliar el número de estados para contener el calentamiento global. El trabajo de *Caritas Internationalis* en este ámbito va unido desde hace mucho tiempo a hacer justicia con los más pobres a través de proyectos como la agroecología. Este compromiso se vio reforzado con el Sínodo de la Amazonia (2019), en el que se hizo un llamamiento a la justicia y al respeto por las poblaciones más vulnerables. Sin embargo, el actual contexto político internacional no es precisamente favorable pues muchos países se están echando atrás y están actuando sólo mirando su propio interés y no el general. No obstante, podemos estar esperanzados porque algo está cambiando en todo el mundo.

† **Joan-Enric Vives**  
Arzobispo de Urgell

## Pentecosta i confirmacions a la Catedral de Santa Maria

**L'**Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la Confirmació a 29 joves de la parròquia, dins l'Eucaristia de la solemnitat de Pentecosta, i alguns adults a la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, el 4 i 5 de juny. Estava acompanyat del Rector de la parròquia i Vicari general, Mn. Ignasi Navarri, i de Mn. David Codina, pel Diaca Mn. Antoni M. Serra, i pels catequistes que s'havien encarregat de la formació dels joves.

En el diumenge de Pentecosta, Pasqua Granada, l'Arquebisbe glossà les lectures de la Paraula de Déu proclamades en la solemnitat de Pentecosta i animà els joves confirmands a ser testimonis valents de Jesús en els seus ambients ja que aquell dia rebien la plenitud de l'Esperit Sant, que ja els havia estat donat pel baptisme, però que aquell dia rebien amb tota plenitud. Al final de la Missa, la parròquia



regalà als joves un recordatori d'aquest compromís de fe que prenen amb la Confirmació i l'Arquebisbe un exemplar del Nou Testament perquè la Paraula de Jesús els sigui il·lum. Els demanà que en llegissin cada dia un fragment breu. Aquests 29 joves s'afegiren als 4 adults que ja havien rebut la Confirmació durant la Vetlla Pasqual.

## Confirmacions a Vallfogona de Balaguer i a Gerb



**E**l diumenge 29 de maig, solemnitat litúrgica de l'Ascensió del Senyor, l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va administrar el sagrament de la Confirmació a 20 joves i 2 adults, de la Parròquia de Sant Miquel de Vallfogona de Balaguer i a 15 joves de la Parròquia de Sant Salvador de Gerb. Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Rector de les parròquies, Mn. Joan Pujol, i Mn. David Codina.

A la seva homilia, l'Arquebisbe destacà com les lectures de la Paraula de Déu proclamades en la festa de l'Ascensió del Senyor ens conviden a mirar al cel i alçar la nostra mirada cap als béns invisibles, celestials, que perduren, més enllà de les coses inestables d'aquest món. Mons. Vives animà els joves confirmands a ser testimonis valents i pacífics de Jesús sembrant pau, amor i generositat en els seus am-

bients. L'Arquebisbe va felicitar els joves per la seva fortalesa durant els dos anys de pandèmia viscuts i els mostrà com la pandèmia ens ha fet adonar de la vulnerabilitat de la nostra condició humana, petita, limitada i fràgil, i com necessitem dels altres i, sobretot, de Déu. En aquest sentit va exhortar els joves confirmands a perseverar en la fe rebuda i a tots els fidels a saber transmetre la fe a les generacions futures sense vergonya, batejant els infants, educant en la catequesi, escollint la classe de religió i, sobretot, amb l'exemple de la pròpia fe viscuda en el si de la família. Al final de la Missa, l'Arquebisbe Joan-Enric regalà als joves un Nou Testament i els animà a llegir-ne cada dia un petit fragment perquè Jesús sigui conegut i estimat pels joves.

A Gerb, més tard, Mons. Vives pogué saludar i conversar amb l'Alcaldessa d'Os de Balaguer, Il·lma. Sra. Estefania Rufach, i la Presidenta de l'EMD de Gerb, Paqui Marquina, que el reberen a la seva arribada a la parròquia. En acabar la celebració de les confirmacions, Mons. Vives pogué atansar-se al poliesportiu municipal on tenia lloc el dinar popular de la festa de la gent gran i pogué saludar els padrins i padrines que celebraven la seva festa, homenatjats per l'Ajuntament.

### TWITTER DEL PAPA FRANCESC

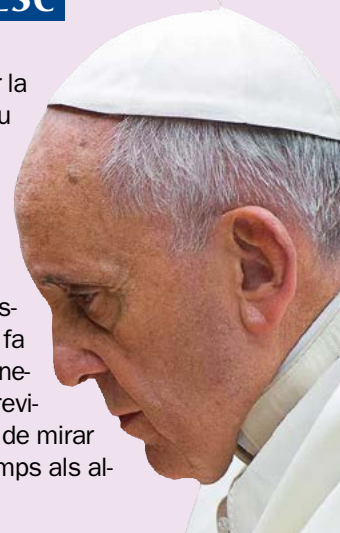


**@Pontifex\_es:** «Per als qui segueixen Jesús no és temps de dormir, de deixar-se narcotitzar l'ànima. Un dels drames del nostre temps és tancar els ulls a la realitat i donar-li l'esquena» (12 de març).

**@Pontifex\_es:** «Si l'oració està viva "trastoca per dins", provoca contínuament que ens deixem inquietar pel crit sofrent del món. Preguntem-nos com estem resant per la guerra actual» (12 de març).

**@Pontifex\_es:** «Orar és portar la pulsació de l'actualitat a Déu perquè la seva mirada s'obri de bat a bat sobre la història» (12 de març).

**@Pontifex\_es:** «Com els deïxebles, també nosaltres necessitem la llum de Déu, que ens fa veure les coses d'una altra manera; ens atreu, ens desperta, revifa el desig i la força de resar, de mirar dins de nosaltres i dedicar temps als altres» (13 de març).



# Celebració de la Pasqua del Malalt a Andorra la Vella

La 24a edició de la Pasqua del Malalt es va celebrar, el dia 21 de maig, al Centre de Congressos d'Andorra la Vella (Principat d'Andorra) i a la Parròquia de Sant Esteve, i fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, i el Delegat diocesà i Vicari general, Mn. Ignasi Navarri, i amb l'assistència de la Vice-delegada, Gna. Marcel·la, i molts agents de la Pastoral de la Salut, membres de l'Hospitalitat Mare de Déu de Lourdes, persones vinculades a l'entorn sanitari, molts voluntaris i també malalts i ancians, en un ambient de molt bona germanor.

La trobada s'inicià amb la pregària dirigida per Mn. Navarri del mes de Maria. A continuació, Mn. Ramon Sàrries, Arxiprest de les Valls d'Andorra i Rector de la Parròquia de Sant Esteve, va donar la benvinguda als assistents, emmarcant la celebració de la 24a Pasqua del Malalt. A continuació, Mons. Vives, va presentar el conferenciant de la jornada, Dr. Joan Orrit i Clotet, Director Gerent de l'Hospital Sant Benet Menni CASM Germanes Hospitalàries de Sant Boi de Llobregat, membre del Consell diocesà per als Assumptes econòmics d'Urgell, casat, pare de família, Vocal-President del Consell de Sector d'Atenció a la Salut Mental de la Unió d'Entitats Sanitàries i Socials de Catalunya.

El Dr. Orrit va impartir una conferència sobre «Salut mental i pandèmia» aprofundint des del punt de vista sanitari en allò viscut al llarg dels dos anys de pandèmia, a partir dels estudis científics i de l'experiència professional viscuda a l'Hospital Sant Be-



net Menni. El Dr. Orrit va subratllar com la pandèmia de la Covid-19 va ser un moment d'inflexió per al personal sanitari i per a la comunitat científica en general ja que als inicis la situació va ser desbordant per enfrontar-se a un virus desconegut i de conseqüències imprevisibles que afectava greument la salut de les persones. Va recordar la manca d'equips de protecció individual (EPIS) i com diverses professions es van convertir en essencials, posant, per exemple, el personal de neteja. Com es va haver de treballar no de forma vertical sinó horitzontal, assumint cadascú molta responsabilitat, i aplicant uns plans de contingència que eren sovint divergents i que resultaven insuficients davant la virulència de la pandèmia. Va destacar com un element central l'atenció espiritual als malalts i com la dimensió ètica es va mostrar especialment important a l'hora de no descartar cap malalt per criteris d'edat o de discapacitat, i com l'atenció espiritual integral, especialment en els moments finals de la vida, es va mostrar com un element essencial: no sempre es pot curar però sempre es pot cuidar. Per això, el Dr. Orrit va animar a no oblidar les conseqüèn-

cies que la pandèmia ha generat en moltes persones, especialment joves, a nivell mental, amb addiccions, problemes cognitius, manca d'atenció, falta de son i augment generalitzat de l'ús d'ansiolítics i moltes altres patologies. Va animar els agents pastorals i els voluntaris a no estigmatitzar les malalties mentals i normalitzar el seu tractament, i va insistir en la necessitat que els governs i les institucions inverteixin més recursos econòmics en salut i, especialment, en salut mental. La visió humanista cristiana és essencial per al Dr. Orrit en el tractament dels malalts i de les patologies mentals i, en aquest sentit, va recalcar la importància de l'espiritualitat i del carisma propi que Sant Benet Menni va inculcar a les Germanes Hospitalàries.

Tot seguit, va tenir lloc la celebració de l'Eucaristia a l'església de Sant Esteve d'Andorra la Vella que fou presidida per l'Arquebisbe i concelebrada per l'Arxiprest, pel Vicari general i Delegat de la Pastoral de la Salut; pel Viceconsiliari de l'Hospitalitat Mare de Déu de Lourdes; així com Mn. Jaume Soy, Rector d'Escaldes-Engordany, i Mn. David Codina. A la seva homilia, l'Arquebisbe animà els agents pastorals a cuidar integralment els malalts, des d'una perspectiva cristiana, i a portar-los la joia de l'Evangelí que és capaç de superar les dificultats i contrarietats i va destacar com els malalts són els preferits del Regne de Déu, com ens ho recorda el tradicional pelegrinatge al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes, i alhora ells són agents evangelitzadors de primera línia.

## Urgell es fa present a la trobada de les Hospitalitats diocesanes de la Mare de Déu de Lourdes.

El cap de setmana del 14 i 15 de maig, les Hospitalitats diocesanes de la Mare de Déu de Lourdes, entre elles la d'Urgell, van tenir una trobada al Santuari-Basilica de la Mare de Déu de Montserrat, on es van reunir més de 600 persones. L'acte central del cap de setmana fou la celebració de l'Eucaristia, presidida pel Bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez Valls, en nom de l'episcopat català. La trobada de Montserrat va servir per escalfar motors i per animar-se a reemprendre els diversos pelegrinatges diocesans.

## Visita de les Germanetes dels Pobres de Sant Pere Claver.

Mons. Joan-Enric Vives va rebre a la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell, el 19 de maig, la visita de la Superiora general de les



Germanetes dels Pobres de Sant Pere Claver, Rvdma. Rosalba Cuartas Ramírez. Venia de Roma, de la trobada de totes les superiores generals de congregacions femenines, amb el Sant Pare, i per tractar la temàtica seva i fer aportacions al Sínode. Van tenir una audiència profitosa amb el Sant Pare Francesc. Anava acompanyada per l'Ecònoma general de la Congregació, Carmen Rosa Pérez Bueno, per una religiosa de la Comunitat de Verdú, i per Mn. Carles A. Ospina, Prevere d'Urgell, que atén espiritualment juntament amb d'altres, la comunitat de

Germanetes dels Pobres de Sant Pere Claver a Verdú.

Fundada a la ciutat de Barranquilla-Colòmbia l'11 de febrer de 1912, la Congregació es va convertir, des del seu inici mateix, en autèntic instrument de l'amor de Déu pels pobres i en imatge clara del Senyor Jesucrist, que viu i actua al si de l'Església. Des de llavors, la seva obra s'ha anat estenent pel món.

► **Confirmacions a Puigcerdà.** El diumenge 29 de maig, solemnitat de l'Ascensió del Senyor, a la tarda, l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va administrar el sagrament de la Confirmació a 26 joves de la Parròquia de Santa Maria de Puigcerdà i 2 de la Parròquia de la Mare de Déu dels Àngels de Llivia. Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Rector de Puigcerdà, Mn. Josep Grau, i el Rector de Llivia, Mn. Jo-



sep Uriel Álvarez, amb Mn. David Codina.

A la seva homilia, l'Arquebisbe Joan-Enric glossà als joves com en aquell diumenge tota l'Església estava joiosa i alegre per la festa de l'Ascensió del Senyor. Jesús puja al cel, però no ens deixa sols, ens regala el seu Esperit Sant que els joves rebien en plenitud en aquella celebració litúrgica. Al final de la Missa, l'Arquebisbe regalà als joves un Nou Testament i els animà que fos un llibre important en les seves vides, llegint-ne cada dia un petit fragment per conèixer millor Jesús, estimar-lo més i ser-li testimonis.

## LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

**11.** □ **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-30]. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, patró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes; sants Pius I, papa (140-155) i màrtir; santa Olga, reina.

**12.** ■ **Dimarts** [Is 7,1-9 / Sl 47 / Mt 11,20-24]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant

Josep Fernández, prev. i mr.; santa Marciana, vg. i mr.

**13.** ■ **Dimecres** [Is 10,5-7.13-16 / Sl 93 / Mt 11,25-27]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena; santa Sara, vg.

**14.** ■ **Dijous** [Is 26,7-9.12.16-19 / Sl 101 / Mt 11,28-30]. Sant Camil de Lel·lis (1550-1614), prev. fund. Servents dels Malalts a Roma (MI, 1582),

patró dels malalts i els infermers; sant Francesc Solano, prev. franciscà, de Montilla, missioner al Perú; santa Adela, viuda; beat Gaspar Bono, prev. mínim, de València.

**15.** □ **Divendres** [Is 38,1-6.21-22. 7-8 / Sl: Is 38 / Mt 12,1-8]. Sant Bonaventura (1218-1274), bisbe d'Albano, card. (franciscà) i dr. de l'Església; sant Pompili Maria Pirrotti, prev. escolapi.

**16.** □ **Dissabte** [Mi 2,1-5 / Sl 10 / Mt 12,14-21]. Mare de Déu del Carme

o del Carmel (s. XIII), patrona de la gent de mar; santa Magdalena Albrici de Como, vg. agustina.

**17.** ■ **Diumenge vinent**, XVI de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Gn 18, 1-10a / Sl 14 / Col 1,24-28 / Lc 10, 38-42]. Sant Aleix, pelegri; santes Justa i Rufina, vgs. i mrs.; santa Marcel·lina, vg., germana de sant Ambrós; sant Lleó IV, papa (847-855); beates Anna Pelràs, Teresa de Sant Agustí i companyes, vgs. carmelitanes i mrs.

# Diumenge XV de durant l'any (C)

## COMENTARI

### «Doncs, tu fes igual»



No hi ha dubte que una de les paràboles més conegudes i més entranyables és la que anomenem del «bon samarità». Tots la coneixem però hi ha uns detalls importants. La paràbola vol explicar què vol dir *estimar els altres com a tu mateix*. És la pregunta que li fa el mestre de la Llei. La paràbola del bon samarità és una concreció molt clara del que vol dir l'amor al proïsme. Hi ha un *home mig mort camí de Jerusalem a Jericó*. Hi passen primer *un sacerdot i després un levita*, tots dos lliurats al servei del temple; tots dos veuen el ferit però no fan res, passen de llarg. Alguns pensen que era per la por que fos un cadàver, ja que en aquest cas contraurien una contaminació ritual i no podrien oficiar al temple. Però Jesús no els posa pas com a models d'amor; per tant, ni l'atenció al servei del temple ens eximeix d'ajudar una persona ferida. Qui, en canvi, s'atura i atén aquest ferit és un *samarità*, un home considerat pels jueus com a herètic, com a indigna ja que no seguien plenament la llei i les creences jueves. Però primer *s'atura, se'n compadeix*, l'atén en aquell moment i a més *el porta a l'hostal, en paga les despeses* i es compromet a pagar els deutes posteriors. Dedicar el seu temps i els seus diners a atendre una persona desconeguda, (possiblement un jueu), canvia tots els seus plans: el més important per a ell l'home mig mort. La paraula de Jesús és clara: *Tu fes igual*. El gran model és un home menyspreat pels jueus, menystingut pels «bons». La primera lectura ens recorda que *la Llei de Déu no és lluny de nosaltres: no és al cel... no és a l'altra banda del mar...; són paraules que tens a prop teu per poder-les complir*. Podem actuar com el bon samarità. Pau ens recorda que Jesús ha mirat amb un immens amor la humanitat: *Per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers posant la pau en tot el que hi ha*. Jesús ens convida a fer com el samarità: estimar tothom fins i tot els enemics; estimar dedicant-los-hi el nostre temps, el nostre diner; canviar els nostres plans si convé i tot això fruit de l'amor, de la compassió.

#### ► Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 30,10-14)

Moisés s'adreçà al poble i li digué: «Escoltaràs el Senyor, el teu Déu, guardant els seus manaments i els seus decrets escrits en el llibre d'aquesta Llei, i et convertiràs al Senyor, el teu Déu, amb tot el cor i amb tota l'ànima. La Llei que avui et dono no és massa difícil per a tu, ni és fora del teu abast. No és pas al cel, que puguis dir: Qui és capaç de pujar-hi per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Ni és tampoc a l'altra banda del mar, que puguis dir: Qui és capaç de travessar-lo per anar-la a buscar i fer-nos-la conèixer, perquè la puguem practicar? Són paraules que tens molt a prop teu per poder-les complir: les tens als llavis, les tens al cor.»

#### ► Salm responsorial (68)

R. *Els humils que busquen Déu sincerament diran: «Tingueu llarga vida.»*

#### ► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,15-20)

Jesucrist és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell.

Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha, tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

#### ► Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 10,25-37)

En aquell temps, un mestre de la Llei, per provar Jesús s'alçà i li va fer aquesta pregunta: «Mestre, què he de fer per tenir l'herència de la vida eterna?» Jesús li digué: «Què hi ha escrit a la Llei? Què hi llegeixes?» Ell contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces, amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix.» Jesús li diu: «Has respost bé: fes-ho així i viuràs.»

Ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús: «I per a mi, qui són aquests altres?» Jesús prosseguí: «Un home baixava de Jerusalem a Jericó i caigué en mans de lladres, que el despullaren, l'apallissaren i se'n anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava pel mateix camí un sacerdot que el veié, però passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita, quan arribà al lloc, passà de llarg per l'altra banda. Però un samarità que viatjava per aquell indret, quan arribà i el veié se'n compadí, s'hi acostà, li embenà les ferides, després d'amorosir-les amb oli i vi, el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se'n ocupà. L'endemà, quan se'n anava, donà dues monedes de plata a l'hostaler dient-li: Ocupa't d'ell i, quan jo torni, et pagaré les despeses que hagi fet de més. Quin d'aquests tres et sembla que va veure l'altre que hem d'estimar, en l'home que havia caigut en mans de lladres?» Ell respongué: «El qui es va compadir d'ell.» Jesús li digué: «Doncs tu fes igual.»

#### ► Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 30,10-14)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Escucha la voz del Señor, tu Dios, observando sus preceptos y mandatos, lo que está escrito en el libro de esta ley, y vuelve al Señor, tu Dios, con todo tu corazón y con toda tu alma. Porque este precepto que yo te mando hoy no excede tus fuerzas, ni es inalcanzable. No está en el cielo, para poder decir: «¿Quién de nosotros subirá al cielo y nos lo traerá y nos lo proclamará, para que lo cumplamos?». Ni está más allá del mar, para poder decir: «¿Quién de nosotros cruzará el mar y nos lo traerá y nos lo proclamará, para que lo cumplamos?». El mandamiento está muy cerca de ti: en tu corazón y en tu boca, para que lo cumplas.»

#### ► Salmo responsorial (68)

R. *Humildes, buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón.*

#### ► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,15-20)

Cristo Jesús es imagen del Dios invisible, primogénito de toda criatura; porque en él fueron creadas todas las cosas: celestes i terrestres, visibles e invisibles.

Tronos y Dominaciones, Principados y Potestades; todo fue creado por él y para él. Él es anterior a todo, y todo se mantiene en él.

Él es también la cabeza del cuerpo: de la Iglesia. Él es el principio, el primogénito de entre los muertos, y así es el primero en todo. Porque en él quiso Dios que residiera toda la plenitud. Y por él y para él quiso reconciliar todas las cosas, las del cielo y las de la tierra, haciendo la paz por la sangre de su cruz.

#### ► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 10,25-37)

En aquel tiempo, se levantó un maestro de la ley y preguntó a Jesús para ponerlo a prueba: «Maestro, ¿qué tengo que hacer para heredar la vida eterna?». Él le dijo: «¿Qué está escrito en la ley? ¿Qué lees en ella?». Él respondió: ««Amarás al Señor, tu Dios, con todo tu corazón y con toda tu fuerza» y con toda tu mente. Y «a tu prójimo como a ti mismo»». Él le dijo: «Has respondido correctamente. Haz esto y tendrás la vida».

Pero el maestro de la ley, queriendo justificarse, dijo a Jesús: «Y quién es mi prójimo?». Respondió Jesús diciendo: «Un hombre bajaba de Jerusalén a Jericó, cayó en manos de unos bandidos, que lo desnudaron, lo molieron a palos y se marcharon, dejándolo medio muerto. Por casualidad, un sacerdote bajaba por aquel camino y, al verlo, dio un rodeo y pasó de largo. Y lo mismo hizo un levita que llegó a aquel sitio: al verlo di un rodeo y pasó de largo. Pero un samaritano que iba de viaje llegó a donde estaba él y, al verlo, se compadeció, y acercándose, le vendó las heridas, echándole aceite y vino, y montándolo en su propia cabalgadura, lo llevó a una posada y lo cuidó. Al día siguiente, sacando dos denarios, se los dio al posadero y le dijo: «Cuida de él, y lo que gastes de más yo te lo pagaré cuando vuelva». ¿Cuál de estos tres te parece que ha sido prójimo del que cayó en manos de los bandidos?». Él dijo: «El que practicó la misericordia con él». Jesús le dijo: «Anda y haz tú lo mismo».